

Det individuella medvetandets och gruppmedvetandets utvecklingsstadier

Välkomna! Välsignad är denna stund. Välsignad är var och en av er, mina käraste vänner. Ännu en gång har jag tillåtelse att komma till er genom den här kanalen och ge er vad ni behöver just vid detta vägskalet på er väg. Detta behov kanske inte alltid är helt tydligt för er. Några av er kanske inte omedelbart inser varför just detta föredrag är vad ni behöver vid den här tidpunkten. Andra kanske omedelbart berörs av det och vet att detta är precis vad de behöver.

Jag kommer att, som många gånger tidigare, börja med en allmän diskussion om vissa kosmiska realiteter och filosofiska grunder, men ni kommer återigen att se att de har ett omedelbart praktiskt värde för er. Det sägs ofta att denna period i er historia, Vattumannens tidsålder eller den nya tidsåldern, för med sig ett nytt gruppmedvetande. Detta medvetande yttrar sig på många olika sätt. Grupper och samhällsliv antar helt nya former. Den här utvecklingen uttrycker något djupare; det räcker inte att bara betrakta detta skeende taget ur sitt sammanhang, så att säga. Det är mycket viktigt för er att förstå den dynamiska principen för medvetandeutvecklingen som är verksam här. Ni behöver få en överblick, så att ni kan förstå den djupare innebörden av vad som sker idag.

Så länge människor har inkarnerat, har det funnits en medvetandeutveckling på detta jordiska plan som omväxlande betonar individuation och gruppmedvetande. Betoningen måste skifta i olika faser av den mänskliga utvecklingen. Under en viss period behöver människor samla sina energier inåt och koncentrera alla sina förmågor på sina personliga liv. I andra faser behöver de utvecklas genom sin relation till sin omgivning. Den här växlingen sker i en övergripande rörelse såväl som i mindre cykler, både historiskt för mänskligheten som helhet och personligt för individen.

I varje fas uppnås en högre utvecklingsnivå, så att det som har vunnits genom betoningen på, låt oss säga, individualiteten, därefter kan främja gruppmedvetandet, och det man lär sig i ett grupprelaterande kan sedan främja den individuella utvecklingen. Jag kommer nu att ge en kort och något förenklad bild av detta.

I den mänskliga utvecklingens gryning fanns det bara ett fåtal människor spridda över jorden. Varje individ levde mer eller mindre ensam. Människor kämpade mot elementen så gott de kunde

på egen hand. De befann sig i allmänhet i ett sådant rädslofyllt tillstånd att de bara nätt och jämnt kunde hantera miljön, men de kunde ännu inte hantera andra människor. De levde dock naturligtvis i relativt små familjegrupper, eller klaner. De förstod redan i viss mån att de behövde andra för att samarbeta i kampen mot fienden, oavsett om fienden var elementen, rovdjur eller andra klaner. Även under denna mycket individualiserade period längst ner på utvecklingskalan, fanns således behovet av att samarbeta med andra. Lärdomarna som tillägnades i detta stadium kunde sedan föras in i nästa fas och berika ett gruppmedvetande.

Senare, allteftersom befolkningen ökade, utvecklade mänskligheten förmågan att hantera elementen. Människor lärde sig att ta hand om sig själva mer effektivt. Behovet uppstod då att vidga kretsen av mänskliga relationer. Gruppmedvetandet började således betonas.

Från familjeklaner kom stammar och människor behövde lära sig att komma överens med andra. De var ännu inte förmögna att vidga sina relationer utöver en relativt liten krets av sina egna klaner. Så småningom uppstod större grupper, och långt senare nationer, men endast efter att ytterligare växlingar mellan det individuella medvetandet och gruppmedvetandet hade ägt rum.

Inte ens idag är mänskligheten villig och förmögen att komma överens med alla bröder och systrar som lever på jorden. Det gamla medvetandet befrämjar fortfarande en separation. Men mänskligheten är nu redo för ett nytt inflöde och de som motsätter sig den rörelsen kommer således att uppleva en smärtsam kris, medan de som följer den kommer att uppleva en rikedom och välsignelse utan motstycke.

Låt oss nu återvända till den andra fasen av den här stora kosmiska rörelsen. Gruppmedvetandet i detta mycket tidiga stadium innebar att lära sig att komma överens med andra. I denna fas kunde detta bäst läras av en negativ anledning: rädsla för en fiende. Allteftersom den mänskliga utvecklingen fortskrider ytterligare, kommer det inte längre att vara rädsla som ligger till grund för att komma överens med andra, utan också kärlek och ömsesidighet.

Gruppmedvetande innebär att upptäcka att jaget och andra är ett. I den tidiga utvecklingen av medvetandet skedde detta på ett mycket primitivt och ytligt sätt. Även detta stadium behövde likväl genomgå. Det mänskliga medvetandet behövde tillägna sig denna specifika lärdom att samarbeta utifrån rädsla. Under långa perioder i historien existerade således individer inom stammen och fann trygghet i den. De kunde finna trygghet bara när de lärde sig hur man kommer överens med andra. Stammen kunde då utagera fiendskap, misstänksamhet och negativ aggression inte så mycket genom att slåss individer emellan, inom stammen – även om detta också alltid förekom inom stammar, nationer och familjer – utan huvudsakligen genom att bekämpa andra

stammar. När den negativa aggressionen uttrycktes, behövde man lära sig att vara lojal med sin stam och skydda stammens övriga medlemmar.

Ni kan alltså se, mina vänner, även den lägre utvecklingens negativa uttryck – fientlighet mot den andra, krigföring – kan användas för att främja medvetandets utveckling.

Allteftersom befolkningen ökade och civilisationen avancerade, behövde den här rörelsen nå nästa växling för att utvecklingen skulle ta sin gång. Inte så långt tillbaka i historien, bara några hundra år sedan, började, som ni vet, betoningen fokusera mer på individen. Individualismen blev mycket viktig och har fortsatt att växa under de senaste åren. Mänskligheten hade tillägnat sig vissa lärdomar i att överbrygga klyftan mellan jaget och den andra. Nu behövde tonvikten därför återgå till individen, till individuella rättigheter, rätten att vara sig själv, att kanske vara annorlunda, att inte anpassa sig, att bli mer ansvarig för sig själv.

Denna fas närmar sig nu sitt slut. Individens betydelse minskar inte, men betoningen skiftar återigen till gruppmedvetandet på en annan nivå av verkligheten. Principerna som tidigare lärdes på lägre nivåer, kan nu tillämpas på en högre utvecklingsnivå. Lärdomarna som nyligen tillägnades i den höga individualitetens fas, kan nu föras in i gruppmedvetandets nya utvecklingsfas.

Ni ser här ännu en gång skapelsens välbekanta spiralrörelse som ni upptäcker så ofta i många individuella former på er egen väg. Samma spiralrörelse existerar förstås i utvecklingen av mänskligheten som helhet. Spiralen tycks alltid gå runt i cirklar, men om växandet är genuint, upprepas inte dessa cirklar på samma nivå. De upprepas på allt djupare, eller högre, nivåer: högre i utveckling, djupare i medvetande.

Låt oss titta på ett exempel. Ju mer ansvarig du är för dig själv, desto mer bidrar du till gruppen. Ju mer du kan hävda dina rättigheter och dina individuella behov, desto mindre behöver du från eller anpassar du dig till gruppen. Ju friare din kärlek och din förmåga att ge till gruppen är, desto mer kan du ta emot från den. Den självförsörjande personen har i själva verket giltiga behov av kärlek, intimitet, närhet och värme för att vara lycklig. Ju större individualiteten är, desto bättre kommer integreringen med gruppmedvetandet att bli. Det är därför ett stort misstag att tänka på den här utvecklingen i termer av antingen/eller. Det finns de som tror att detta att leva i grupp är oförenligt med individualitet. Och det finns de som anklagar individualismens utövare för att vara motståndare till kärlek och broderskap. Båda har fel, som ni kan se.

Historiskt sett har det funnits många fler sådana växlingar som jag inte kan gå in på just nu. Det finns i själva verket en spiral inom den större spiralen. Spiralen som jag har diskuterat här utgör

en fyrfaldig växling som gäller den mänskliga utvecklingen på en övergripande skala. Men inom den fyrfaldiga växlingen, finns det en mindre spirallrörelse med underavdelningar med många fler sådana växlingar. Inom den större övergripande fasen av antingen det individuella medvetandet eller gruppmedvetandet, äger ständigt mindre pendlingar rum av samma växlingar. Och inom denna sekundära spirallrörelse, finns det många fler växlingar mellan individuellt medvetande och gruppmedvetande.

En individ föds många gånger inom en och samma övergripande fas som kan pågå under många hundratals eller tusentals år, men varje enskilt liv måste fortfarande genomgå samma växlingar. En viss inkarnation kan betona en viss form av medvetande mycket mer än en annan form. Och även inom denna samma inkarnation går man igenom perioder av sitt liv där man, vare sig man vet om det eller inte, först koncentrerar sig på den ena utvecklingsformen och sedan på den andra. Ett litet spädbarn, exempelvis, befinner sig på så sätt nästan helt i det individuella tillståndet. Tro inte att inte några lärdomar tillägnades i den här fasen. Skolåldern är den första fasen i just den här livstiden av att lära sig att komma överens med en grupp.

Allteftersom man fortsätter att gå igenom varje växling, fyller den ett syfte och erbjuder en lärdom. Detta utgör en tredje spiral inom de större spiralerna. Det finns perioder där det fyller en viktig funktion att leva ensam. I andra perioder representerar att leva ensam en stagnation och en vägran att följa den organiska rörelsen. Samma sak gäller för det omvända. Det finns perioder när grupputveckling är avgörande för utvecklingen av både individen och för mänskligheten som helhet. Det finns andra perioder när det representerar en stagnation att vara kvar inom dessa ramar. Men man kan inte generalisera när det ena eller andra gäller. Varje fas behöver utvärderas vad gäller personens egen väg. Det enda som kan generaliseras är att när människor följer sin inre vägs rörelse, kommer de att finna frid och glädje och när de inte gör det kommer de att vara missnöjda och oroliga.

Att leva med en annan person i en verklig intimitet kan också rubriceras som att leva i grupp, åtminstone i viss utsträckning. Det kan återigen vara helt missvisande att försöka bedöma huruvida det är rätt eller fel att vara ensam eller med andra. Det beror på i vilken fas av alla blandade spirallrörelser en individ befinner sig i. Om du verkligen följer din väg kommer du att veta att vad som är viktigt och lämpligt vid en viss tidpunkt, kan vid en senare period vara tecken på stagnation och olämpligt för dig. Ni behöver alltså vara medvetna om att ingen specifik sak alltid är rätt, för det finns en ständig rörelse.

När en individ – enskilda individer eller den planetära entiteten – är redo för en växling, när dess utveckling närmar sig tidpunkten för ett skifte, frisläpps alltid nya starka energier till planeten eller individen från högre sfärer. Detta manifesterar sig på det inre planet som en stark rörelse.

När den här rörelsen hejdas av den ständigt existerande benägenheten att stagnera, skapar det en smärtsam kris. Alla omvälvningar i mänsklighetens historia kan betraktas ur den här synvinkeln. De flesta sådana perioder utgjorde yttringar av just den här principen. När den nya rörelsen hejdas, kan det som skulle uttrycka sig på ett välsignat, rikt sätt endast manifesteras på ett förvrängt och därför smärtsamt sätt. Förvrängningen skapas genom att inte känna, inte ha tillit till och inte följa den inre processens gång.

Låt mig ge er ett specifikt exempel på något som sker just nu. Mänskligheten som helhet är redo att närma sig en mycket djupare fas av gruppmedvetande. Det naturliga uttrycket för detta, om det följs, skulle vara att nationerna omvandlas till en enda mänsklig regering. Religiösa skillnader skulle försvinna eftersom den Ende skulle erkännas som odifferentierad. Hela mänskligheten skulle tillämpa lagar om jämlikhet, rättvisa och kärlek till alla och dela jordens rikedomar. Nya lagar och nya tillvägagångssätt skulle inrättas som skulle ge resultat som ni inte ens kan drömma om. Den ”andra” skulle inte längre vara ”fienden”.

Men eftersom mänskligheten i stort spjärnar emot denna naturliga utveckling, kommer de som följer den av nödvändighet att skilja sig från de som inte gör det. De skapar sina egna samhällen där denna nya anda alltmer kommer till uttryck. Under tiden kommer den stora nya rörelsen som hejdas av motståndarna till uttryck på ett förvrängt sätt. Detta är anledningen till att man idag ser ”gruppmedvetandets” beklagliga uttryck i form av överbefolkning, överbefolkade städer, i framväxten av monopol där stora grupper härskar över massorna och dikterar lagar och värderingar. Självalienationen i det överbefolkade livet och arbetet, där mänskliga kvaliteter ger vika för robotlika kvaliteter, är vid det här laget välkänd.

De som inte är i kontakt med – medvetet eller intuitivt – medvetandets rörelse och utveckling är bakåtgående och försöker stoppa rörelsen, i rädsla för den och i tron om att den är dålig. Men de kan inte riktigt hejda rörelsen, som då stöter på en stängd kanal som är främmande för dess egen goda natur och skapar därmed negativa betingelser. Gruppen blir en formlös massa. I stället för högt individualiserade medlemmar, har sådana grupper ett massmedvetande som inte får förväxlas med gruppmedvetande. Gruppmedvetandets hejdade rörelse uttrycker sig i stora grupper som själviskt styr massorna; jätteföretag där all personlig anknytning till andra, till arbetsgivare, till aspekter av arbetet i sig saknas nästan helt. Dessa och många fler sådana yttringar i ert moderna liv är inte resultatet av överbefolkning, utan av att medvetandets rörelse hejdas, att man inte känner och följer den. Överbefolkning i sig är ett sådant uttryck. Moderna människor utgör små kuggar i en stor maskin, avpersonifierade på grund av att de hejdar båda rörelserna: sin egen individuation och gruppmedvetandet.

När rörelsen blint hejdas, fruktas, förnekas, ökar befolkningen och större samhällen utvecklar ett massmedvetande i stället för ett gruppmedvetande – i städer och industrilivet, i avsaknad av kontakt med naturen. På samma sätt som gruppmedvetande förvrängs till massmedvetande, omvandlas också det individuella medvetandet till separatism och alienation från den andra.

Om rörelsen följs, obehindrad av blint motstånd och rädsla för förändring och i stället betrodd och uppriktigt accepterad, då faller dessa negativa uttryck bort. Vad gäller dem som följer rörelsen så kommer de inte att påverkas av massmedvetandets förvrängningar. De kommer att skapa ett nytt gruppmedvetande. Det finns en stor skillnad mellan dessa båda, vilket ni, mina vänner, säkert nu kan förnimma. Massmedvetandet sätter individer ur spel, gruppmedvetandet ärar och främjar dem. Varje individ utgör naturligtvis en integrerad del av helheten. Ju mer fullständigt man fungerar som en individ, desto mer har man att tillföra gruppen. Ju mindre man är en fullfjädrad individ, desto mindre kan man bidra till den.

I massmedvetandet är det helt annorlunda. Massmedvetandet kräver inte individuation; det ålägger i stället att man blint följer och anpassar sig. När rörelsen hejdas, skapas det en förvanskning av det som gruppmedvetandet skulle skapa.

Detta är mycket viktigt att förstå, mina vänner. Inom er själva, liksom inom mänsklighetens medvetande, har gruppmedvetandet bestämda graderingar och kategorier. Det finns tre huvudsakliga utvecklingsfaser i detta avseende. Både som en helhet och som individerna som bildar en del av den, har mänskligheten gått igenom dessa tre stadier. Ni går också igenom dem på djupare respektive högre nivåer av medvetandets organisation, tills ni har uppnått tillståndet av att vara helt och hållet ett med Alltet.

På den lägsta delen av skalan behöver man gruppen för att man är rädd, man är beroende och man är ännu inte förmögen att vara ansvarig för sig själv. Man har ännu inte förmågan att upprätta en kanal till sin egen obegränsade kreativa potential. Den här fasen kan liknas vid spädbarnet som behöver mamman.

Man hittar ofta individer som är redo att gå in i nästa fas där man tar ansvar för sig själv och upprättar sin egen kanal, men som är ovilliga att göra det. Jag skulle kunna säga att ni har alla mött detta motstånd på er väg när ni stöter på ert lägre jag. Eftersom planeten också har ett lägre jag, finns det fraktioner av människor som uttrycker ett liknande motstånd. Man måste således skilja mellan att vara oförmögen att individuellt ta på sig en självständighet och att vara ovillig att göra det och insistera på att andra – föräldrar eller grupper – ger en den näring som bara det gudomliga jaget kan ge.

Människor som använder gruppen som en krycka för att ersätta individuationen, hejdar rörelsen lika mycket som de som använder individualism som en täckmantel för deras oförmåga att vara förtroliga, att vara öppna och oförsvarade och som därför är rädda för gruppen. Sådana människor kommer att ha ett intresse i att förväxla likriktning och massmedvetande med gruppmedvetande och kommer att använda de rättmätiga argumenten mot det förra för att utplåna existensen av det senare.

När individer organiskt tar nästa steg från att behöva gruppen till att frigöra sig och ta ansvar för sig själva, kan pendeln först svänga lite för mycket i individualismens riktning. De gör då uppror mot gruppen och förnekar dess värde. Ni återfinner även detta uppror inom er själva och vet nu att i den grad som man förnekar, är rädd för och misstror autonomi, i precis samma grad ogillar man sig själv och dem man är beroende av. Man behöver sålunda göra uppror. Men om du fortskrider på ett organiskt sätt, kommer detta uppror inte att vara länge, eftersom du kommer att känna igen upproret för vad det är och fokuset kommer att läggas på jaget snarare än på dem du gör uppror mot. Du lär dig då att utnyttja din slumrande gudomlighet, men du befinner dig fortfarande i en fas där du främst måste koncentrera dig på din individuella process. Detta innebär naturligtvis inte att gå in i en isolering. Hjälps och reaktioner från andra utgör alltid en integrerad del av den här fasen. Kontakt med andra är alltid nödvändigt. Andra kan spegla dig där jaget har fastnat och jaget har ett djupt behov av denna medvetenhet om dess effekter på andra under sin individuationsprocess. Under hela den här fasen ligger betoningen på individuation.

Den tredje utvecklingsfasen inträder när individer har utvecklat ett fullt självförverkligande och därmed kan dra nytta av och ge till gruppen utan att förlora sin jagförmåga¹, sin autonomi och sitt eget ansvar. De förlorar inte sin avskildhet, rätten att vara annorlunda, de förnekar inte heller sitt behov av att uttrycka sin unikheter. Helt tvärtom. I en sådan utvecklad grupp finns det inte någon konflikt mellan individuella behov och hela gruppens behov.

Gruppmedvetandet minskar inte denna unikheter, utan främjar den. Jaget använder inte längre gruppen som en krycka för att det inte kan hantera livet. Inte heller utgör gruppen en auktoritet som man behöver göra uppror mot. Gruppen utgör verkligen ett förlängt jag där man kan verka som en fri agent. Gruppmedvetandets högsta organisation uppstår när varje individ har funnit sin autonomi.

I den övergripande utvecklingen är faserna aldrig så tydligt definierade. De överlappar och det finns många spiraler inom spiralen. Rörelsen är dock inte slumpartad, utan ett uttryck för en sådan djup harmoni och lagbundenhet i de större tingens ordning som det mänskliga medvetandet i bästa fall endast vagt kan ana. Jag skulle därför säga till er, mina vänner, att i denna period av er historia

¹ Eng. selfhood. Övers. anm.

är mänskligheten redo för den individuella autonomin som kan bilda grupper och är redo för det gruppmedvetande som blir en entitet i sig. De som hindrar gruppmedvetande förvränger det till massmedvetande och individuellt medvetande till separatism. Men de som följer autonomins rörelse inom ett nytt gruppmedvetande kommer att skapa den nya världen, livet i den nya tidsåldern. Att leva i gemenskap blir något som växer fram alltmer, och även om det inte alltid uttrycker sig i sin fullkomliga form, rör det sig mot det så att det kommer att blomstra.

I er särskilda sammanslutning kommer ni att finna alla dessa tre faser av det mänskliga medvetandet representerade. Även människor som på det hela taget är tillräckligt högt utvecklade för att bilda en del av detta att leva i gemenskap i denna nya tidsålder, har områden inom sig som representerar lägre faser. Ni känner alla till detta och har arbetat med dessa aspekter. Du upptäcker den delen inom dig där du desperat behöver andra för att du är rädd för att inte vara tillräcklig och har inte förverkligat din inre Gud. Detta innebär inte att du nu bör separera dig från gruppen, för ensam kan du knappast åstadkomma uppgiften att utvecklas. Men du behöver vara medveten om din önskan om att missbruka gruppen i syfte att undvika att möta dig själv.

Och du upptäcker också den delen inom dig som gör uppror mot gruppen och vill hålla sig undan på grund av att du är rädd för att blotta dig och bli avvisad; du är rädd för ditt behov och din svaghet på grund av att du ännu inte vet hur man ska fungera utan din masks förespeglingar och dina defensiva spel. Detta innebär återigen inte att du nu ska överge alla dina individuella behov och former av självuttryck och sjunka in i en formlös grupporganism. Det innebär bara att se och uppmärksamma och förstå och gå vidare därifrån. Även medan alla dessa aspekter fortfarande kan finnas hos dig i viss utsträckning, innebär detta alltså inte att du inte är redo att bli en helt autonom individ som utgör en del av gruppen, som berikas av den och som berikar den. Du kan finna din integritet och individualitet helt intakta, ditt liv i gruppen och din förtrolighet helt obehindrade. Under er rörelses gång på denna väg, kommer ni att upptäcka faserna jag nämnde; alla av dem finns representerade. De samexisterar i själen och detta behöver erkännas.

De flesta av er har redan upptäckt ert beroende, det kan vara av din familj, en partner eller gruppen. Först omedvetet, och senare medvetet, förväntar du dig att gruppen ska göra för dig vad du tror att du inte kan eller inte vill göra för dig själv. Ni har också upptäckt att ni blir skrämda och obekväma i gruppen och vill fly från den på grund av era förväntningar och krav på den, liksom på grund av den dolda skulden och skammen för ert lägre jag. Ni vänder er således emot gruppen och gör uppror mot den.

Ni är alla mycket väl medvetna om dessa tendenser, men ni har tillämpat dem uteslutande på föräldrasituationen: ni vill som barn fortfarande ha en faders- och modersgestalt. Detta är sant i en rent psykologisk bemärkelse vad gäller det här livet, men om man sätter in det i ett kosmiskt

ramverk, är det också sant att ni i gruppmedvetandets fas skänker gruppen den makt som ni motstår att utveckla inom er själva. Ni går därför in i den andra fasen: att göra uppror mot gruppen, harnas över den, undvika den. Ni finner även den delen inom er.

Men många av er blir alltmer redo att gå in i den tredje fasen där du kommer att finna ett sant eget ansvar, din egen inre styrka, din autonomi, din egen kanal till det högsta, där du verkligen kan stå på egna ben på grund av att du har det du behöver inom dig. Du behöver därför inte vara rädd för och göra uppror mot gruppen. Du behöver inte längre gruppen på ett försvagande sätt; du behöver gruppen utifrån kärlek och en önskan om ömsesidigt givande och mottagande. Du delar och upplever växandets kamp och livets glädjeämnen, smärtan och glädjen i att leva och är tacksam för denna rikedom i livet med andra, där detta att vara tillsammans inte på något sätt gör intrång i din integritet, din unikheter och ditt behov av att vara dig själv. Detta slags relaterande utgör sann intimitet.

Detta slags relaterande måste också finnas för ett par för att en-till-en-relationen verkligen ska vara uppfyllande. Om man använder en partner för att man inte vill klara sig själv, blir relationen outhärdlig. På samma sätt, om man använder en grupp för att man känner sig rädd ensam, kommer man samtidigt att vara rädd för och hata den gruppen.

De negativa uttrycken varierar i de olika faserna. I den första fasen kommer man att vara mer i kontakt med rädslan och behovet, och mindre i kontakt med hatet och upproret. När du känner rädslan för livet, kommer du att behöva gruppen, eller partnern, mer. Hatet mot dem som man behöver och är beroende av är mer vilande i den första fasen. I den andra fasen är hatet och rädslan för gruppen övervägande, liksom önskan om att fly från den, medan behovet och beroendet är mer vilande. Ett falskt oberoende söks då, i vilket ett givande och tagande inte kan läras, inte heller anpassbarhet och öppenhet. Människor i den här fasen fortsätter att odla en rigid, oflexibel inställning där de tror att de kan kontrollera allting inom och omkring dem. De odlar en falsk, stel jagförnimmelse.

Alla faser av växlingen mellan det individuella medvetandet och gruppmedvetandet existerar inte bara på den planetära nivån, på en övergripande skala av planeten jordens hela utveckling, av mänsklighetens utveckling som helhet; de existerar inom varje människa. Ur denna synvinkel blir det rätt så betydelsefullt för er, mina vänner, att se var ni befinner er. Att vara medveten om detta är av stor vikt. Det kommer att bli en karta för er, med vilken ni kan orientera er igenom en inre situation. Utan den här medvetenheten skulle det vara mycket svårare för er att förstå var ni befinner er, vad ni gör och vad era reaktioner verkligen innebär. Ni kommer in i en ännu djupare förståelse av livets förenande principer. I just detta fall proklamerar den dualistiska principen att

antingen är individualism ”rätt” och gruppmedvetande ”fel” eller ”dåligt”, eller omvänt. Varje ”fel” rationaliseras lätt genom användningen av den förvrängda formen av dess sanna uttryck.

Utifrån den förenande principen förstår ni att båda fyller sin funktion och att båda har ett sunt, sanningsenligt uttryck eller båda kan ha ett förvanskat, förvrängt uttryck. Det är alltså av yttersta vikt för er att se var ni befinner er i relation till gruppen, att sondera er själva med frågor. Är du behövande gentemot gruppen? Är du rädd för att vara ensam? Förväntar du dig att gruppen ska göra för dig det du inte önskar att göra eller tror att du inte kan göra själv? Svaret kanske inte alltid gäller för hela gruppen; det kan gälla enbart för en annan individ, men principen förblir densamma. I samma stund som du är rädd för din ensamhet, behöver du också förstå att relaterandet till den andra – vare sig det är en person eller en grupp – kommer att vara lika svårt som att vara ensam. Och först när din ensamhet inte längre är svår, blir detta att leva i grupp eller i relationen med en annan individ en sann glädje.

Du kommer då att röra dig in i det nya medvetandet som breder ut sina vingar, som är rikt inifrån och därför bidrar till det som är utanför, och det kan också ta in utifrån och föra det tillbaka in till den inre världen. I en grupp som övervägande består av autonoma individer, mångfaldigas rikedomerna och växer med nästan obegriplig hastighet. Detta är ett fenomen som ni i ert arbete här börjar förnimma. De som följer den nya strömmen kommer att förnimma och förnimmar det verkligheten. De som kanske är mycket aktiva i detta arbete, men som ännu inte befinner sig inom den strömmen är blinda för det. De kan inte skilja mellan den sunda och den osunda inställningen gentemot gruppmedvetande och individuellt medvetande. De kan inte skilja mellan sund själviskhet och osjälviskhet som två uttryck för samma källa. Men de som befinner sig inom den strömmen, som har nått fram till sitt första fotfäste i denna kosmiska ström som ständigt expanderar, kommer att veta att gruppen aldrig sätter deras avskildhet eller autonomi ur spel. Den kommer att främja den, liksom din självständighet. Allteftersom du utvecklas, berikar du gruppen och gruppen berikar dig.

Nya samhällen, nya levande centra för det nya medvetandet, växer fram på jorden. De kommer alltmer att uttrycka och utöva detta medvetande.

Det är viktigt att ni är väl medvetna om den förenande principen. Denna möjlighet mognar i snabb takt till en uppenbar verklighet på ert jordiska plan. Ni kan sålunda följa de olika spiralerna inom er och veta var ni befinner er och vad ni rör er mot. Det är en sak att känna till deras faser som betingelser inom den mänskliga personligheten, men det är en annan sak att förstå dem inom ramen för en större kosmisk plan, som ett meningsfullt uttryck för en kosmisk rörelse som ni utgör en del av. En sådan förståelse kommer att hjälpa er att inte hejda den nya kraften så att den skulle manifesteras på ett negativt sätt, utan ni kommer att följa den på bästa möjliga sätt.

På varje tröskel från den ena fasen till den andra, frigörs nya energier. Det är alltså inte första gången i historien som nya energier frigörs på ert jordiska plan. Varje period har haft sina egna nysläppta energi- och medvetandeströmmar som har förts in i individers inre medvetenhet. Men mänskligheten har nu nått en mycket högre utvecklingspotential och de som följer denna potential kommer därför att svepas framåt av den här inre rörelsen som aldrig förr.

Om ni vill, kan ni tona in på den här kraften och verkligen använda den för er transformation. I detta avseende gör ni ännu inte så mycket som ni skulle kunna göra, även om era framsteg individuellt och som en grupp är mycket påtagliga. Ni tonar ännu inte in tillräckligt på den här kraften, som är verksam i det universella medvetandet och därför också i er. Ni håller fortfarande fast vid övertygelsen om att det ena eller andra problemet eller den ena eller andra inställningen hos er inte kan förändras. Genom att göra så, gör ni er inte bara otillgängliga för det nya medvetandet och den här kraften av energi som strömmar inuti er, utan ni utsätter er också för fara eftersom den här kraften då kommer att vända processen och leda in er i en kris som annars skulle kunna ha undvikits. Kraften finns där, oavsett om den används medvetet eller ej. Om du använder den på ett medvetet och klokt sätt och följer med den, kommer den att föra med sig en hittills oanad utveckling och uppfyllelse. Om du stretar emot den i blind rädsla och envishet, kommer den att vända sig emot dig. Detta är lagen. Det är ingen ond kraft i sig som gör det; det är bara förnekandet av hela rörelsen, det gudomliga flödet. Huruvida den förnekas på grund av okunskap, envishet eller något annat, spelar inte någon större roll. Jag säger därför till er, mina vänner, ni befinner er i en underbar uppvaknandeprocess; vakna mer. Ta er ur er avtrubning. Titta på den, känn den, kraften inom er. Det är den levande Kristuskraften som kan transformera det negativa materialet, den stagnerande inställningen till ett helt nytt uttryck. Krama inte era negativa tankar och övertygelser. Kraften finns där i samma stund som ni omfamnar den, i samma stund som ni vänder er till den, i samma stund som ni lyfter ert ansikte mot den, bildligt, invändigt, symboliskt. Lyft era händer till den, tillåt den och följ med den. Så mycket har redan hänt i detta avseende. Den kan aktiveras mer för den underbara utvecklingen av era liv för var och en av er.

Den universella kärleken är starkt koncentrerad här på våra möten och ni tar således inte bara emot ord, även om innehållet i dessa föredrag är viktiga för er att förstå och att arbeta med. De flesta av er som inte avtrubbar er själva är verkligen medvetna om den mycket koncentrerade kärlekskraften som tränger in i och omsluter er. Ni känner den och berikas av den. Jag säger därför, öppna era inre ögon och öron och alla era intuitiva förmågor för att suga in kraften som finns här, så att det som ert sinne lär sig på medvetandets nivå kan bli en vibrerande sanning – inte bara en avskuren intellektuell förståelse. Ni lever och rör er och är till i denna kärlek och i denna sanning vid alla tidpunkter, det är bara att ni för den mesta av tiden ännu inte är

medvetna om det. Vad ni måste lära er är att veta det, det är allt. Ni är alla välsignade, mina mycket älskade vänner.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12